

ทำไมคนเราถึงเกิดเป็นผู้หญิง ผู้ชาย ทอม ดี เกย์ ?

ถาม : คนมักจะพูดกันต่อๆ มาว่า เกิดมาเป็นผู้หญิงนี้เป็นผู้มีกรรม หรือมีกรรมมาก และทำอย่างไรจะได้เกิดเป็นผู้ชายคะ

พระธรรมปิฎก : ทุกคนมีกรรมทั้งนั้น ไม่ว่าหญิงหรือชาย มันอยู่ที่ว่า กรรมดีหรือไม่ดี ถ้ามีกรรมมาก เป็นกรรมดีก็ดีนะสิ โดยมากภาษาไทยจะมี ปัญหาอยู่ในตัว คำว่ามีกรรมนี้กลายเป็นว่ากรรมที่ไม่ดีไป ในเรื่องนี้หรือรถถา ก็จะพูดถึงว่า ทำไมไปเกิดเป็นผู้หญิง แล้วก็ว่าเพราะทำกรรมไม่ใช่ออย่างนี้ๆ นี้เป็นคำอธิบายของพระอรรถกถาจารย์ แต่ในพระไตรปิฎกไม่มี ในพระไตรปิฎกจะเน้นไปในแง่ของจิตที่ยึดถือผูกพัน โน้มไป ก็หมายความว่า การตั้ง จิตนี้ละเป็นสาระสำคัญ จิตที่ โน้มเอียงยึดถือพอใจในภาวะเพศนี้แหละ ถ้าผู้หญิงพอใจ โน้มใจผูกพันยึดถือในเพศที่เป็นหญิง ก็จะ โน้มไปในการที่จะ เกิดเป็นผู้หญิง แต่ถ้าไปพอใจในความเป็นชาย ก็มีความ โน้มไปในการที่จะเกิด เป็นชายเช่นเดียวกัน อยู่ที่จิตผูกยึด โน้มพอใจ ที่นี้ถ้าเรามาโยงกับอรรถกถา ก็อาจจะมองได้ว่า อรรถกถาอธิบายในเชิงคล้ายๆ ว่า สมัยนั้นสังคมยึดถือผู้ชายเป็นหลัก เมื่อผู้ชายไปล่วงละเมิดคู่ครองของคนอื่น จิตก็จะครุ่นคิดหมกมุ่น ในเรื่องผู้หญิงมาก ก็จะไปเกิดเป็นผู้หญิง แต่ผู้หญิงที่ภักดีต่อสามี เอาใจใส่ ปฏิบัติสามี ปฏิบัติดีอะไรต่างๆ จิตก็ผูกอยู่กับผู้ชายมาก ก็ โน้มไป ในทางที่จะ เกิดเป็นชาย ถ้าอธิบายอย่างนี้ก็พอจะเข้ากับหลักในพระไตรปิฎก ที่ว่าไว้ เป็น กลางๆ คือหมายถึงสภาวะจิต หรือความ โน้มเอียงของจิตเป็นสำคัญ

ถาม : แต่เดี๋ยวนี้มันไม่เป็นผู้หญิง เป็นชาย

พระธรรมปิฎก : ไม่ใช่พูดแค่ตัวภาวะเพศเท่านั้นนะ แต่หมายถึงการพัฒนา คุณสมบัติ คือ ไม่ใช่พอใจในเรื่องเพศ เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ แต่หมายถึง พยายามในคุณสมบัติที่แสดงถึงความเป็นชาย เช่น คุณสมบัติในความเข้มแข็ง ความเด็ดเดี่ยวอะไรต่างๆ

ถาม : ปัจจุบันนี้ ผู้ชายมีแนวโน้มเป็นผู้หญิงมาก มีอติภาวะ มาก มีเยอะเหลือเกิน

พระธรรมปิฎก : นั่นก็แสดงว่าสังคมมันวิปริต แสดงว่าจิตใจของคนมีความ โน้มเอียงเปลี่ยนไป ก็เห็นแล้วว่าแนวโน้มจะเป็นผู้หญิง.

นรกมีจริงหรือไม่

ถาม : กล่าวกันว่านรกที่เราสมัยนี้มีความประหลาดย่นย่อทางศีลธรรมกันมาก ก็เพราะว่าไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ ไม่กลัวโลกหน้า เนื่องจากยุคนี้เป็นยุควิทยาศาสตร์ อันเป็นยุคที่นักวิทยาศาสตร์ได้สอนไว้ว่า ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เราไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นประจักษ์ หรือไม่สามารถตรวจวัดได้ สิ่งนั้นล้วนย่อมเป็นเรื่องที่งมงายทั้งนั้น

คนเราสมัยนี้ก็เลยไม่กลัว "นรก" บอกว่าเป็นเรื่องที่เหลวไหล เป็นเรื่องที่ไม่ สามารถพิสูจน์ให้เห็นจริง ๆ ได้ "นรก" คงเอาไว้สำหรับหลอกคนปัญญาอ่อนเล่นเท่านั้นเอง ด้วยเหตุนี้เองคนเราสมัยนี้เลยชอบทำผิดศีลธรรมกันตามใจชอบ ทำให้บ้านเมืองปั่นป่วน สับสนวุ่นวายไปหมด ถึงตรงนี้ก็เลยอยากจะถามว่าในทางพุทธศาสนายืนยันได้หรือไม่ว่า "นรกมีจริง "

ตอบ : ถ้าตอบตามหลักฐานที่มีอยู่ในพระไตรปิฎก ก็คงต้องตอบว่า พระพุทธศาสนายืนยันว่า "นรก" มีจริง !

ถาม : เราจะมีการพิสูจน์เรื่องนี้ให้ประจักษ์ชัดได้อย่างไร เพราะสมัยนี้เป็นสมัยวิทยาศาสตร์ คนเราข่มไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ อยู่แล้ว ก็ต้องเห็นกับตาจึงจะเชื่อ เพราะถ้าจะอ้างว่า มีมาในพระไตรปิฎกเพียงอย่างเดียว คนสมัยนี้คงจะรับกันยาก

ตอบ : มีวิธีพิสูจน์ความจริงอยู่เหมือนกัน แต่ไม่ทราบว่าจะมีใครกล้าพิสูจน์หรือเปล่า

ถาม : ถ้าเรื่องนี้สามารถพิสูจน์ได้จริง คนเราก็จะกลัวบาปกรรมกันมากขึ้น สังคมก็จะสงบสุขมากขึ้นกว่านี้

ตอบ : ถ้าอ่านคำสอนของพระพุทธเจ้าเกี่ยวกับการทำความดีความชั่ว หลาย ๆ แห่ง ท่าน จะบอกชัดเจนว่า คนทำความดีแล้วก็จะได้รับผลดีในชีวิตนี้อย่างนี้ ๆ และเมื่อ เบื้องหน้าแต่ตายเพราะกายแตก ก็จะไปเกิดในสวรรค์ชั้นนั้น ๆ คนทำความชั่วก็เช่น เดียวกัน เมื่อทำความชั่วย่อมได้รับผลร้ายในชีวิตนี้อย่างนี้ ๆ และเมื่อเบื้องหน้าแต่ตาย เพราะกายแตก ก็จะ ไปตกนรกชั้นนั้น ๆ

ถาม : ยังไม่เห็นมีวิธีพิสูจน์ตรงไหนเลย

ตอบ : มีสิ.. ท่านก็บอกเราให้เห็นชัดแล้วว่า นรกสวรรค์นี้เป็นเรื่องของชีวิตหลังความตาย คำว่า "เบื้องหน้าแต่ตาย เมื่อกายแตก..." ก็บอกให้รู้ ๆ อยู่ว่าต้องตายไปก่อนจึงจะได้พบเห็น นรกสวรรค์จึงไม่ใช่สิ่งที่คนธรรมดาทั่วไปจะสามารถพบเห็นประจักษ์ได้ใน ขณะที่มีชีวิตอยู่

ถาม : อ้าว...แล้วอย่างนี้จะพิสูจน์กันได้อย่างไร

ตอบ : พิสูจน์ได้แน่นอน...แต่มีปัญหาอยู่ที่ว่าจะมีใครกล้าพิสูจน์หรือเปล่า นั่นคือ คนที่ต้องการจะรู้เห็นด้วยตัวเองว่านรกมีจริงหรือไม่ ก็ต้อง "ยอมตาย" เพื่อที่จะพิสูจน์ด้วยชีวิตของตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามหลักที่ท่านได้วางไว้ นี่เป็นหนทางเดียว เท่านั้นในการพิสูจน์เรื่องนรกสวรรค์สำหรับปุถุชนอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ

ถาม : โห...! อย่างนี้ใครจะกล้าลงทุนยอมตาย แล้วไม่มีทางอื่น ๆ จะพิสูจน์ความจริงเรื่องนี้ ได้ อีกหรือไม่ เช่นวิธีการใช้เครื่องมือตรวจสอบต่าง ๆ

ตอบ : การตรวจสอบผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า เป็นขอบเขตที่วิทยาศาสตร์สามารถทำได้ แต่การพิสูจน์เรื่องของ "นรกสวรรค์" ท่านว่าเป็นเรื่องของประสบการณ์ชีวิตหลังความตาย โดยตรง จึงเป็นเรื่องที่ต้องพิสูจน์ด้วยชีวิต ไม่สามารถใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ใช้ในการ ตรวจสอบได้ (แม้ว่าจะใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยก็ตาม)

ถาม : ถ้า "นรก" เป็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ในขณะที่เรามีชีวิตอยู่เช่นนี้ แล้วเราจะเอาอะไรมาเป็นเครื่องช่วยให้เราให้เราเกิดความมั่นใจในการความดี ละเว้นความชั่ว

ตอบ : ถ้าเป็นชาวพุทธสมัยก่อน เขาใช้หลักศรัทธา คือเชื่อมั่นในสิ่งที่พระพุทธองค์ทรงตรัสว่าเป็นความจริง เพราะเขาสามารถพิสูจน์ในสิ่งที่พระพุทธองค์ทรงตรัสเกี่ยวกับชีวิต ปัจจุบันว่าล้วนเป็นความจริงทั้งสิ้น ส่วนเรื่องของโลกหน้าซึ่งเป็นสิ่งที่ยังพิสูจน์ไม่ได้ เขาก็ใช้ความศรัทธาเชื่อมั่นว่า สิ่งที่พระพุทธองค์ทรงตรัสเกี่ยวกับเรื่องนรกสวรรค์ย่อม เป็นความจริงอย่างแน่นอน

ความมั่นใจในความตรัสรู้ดีของพระพุทธองค์นี้เองที่ทำให้ชาวพุทธในสมัยก่อน ปฏิบัติตัวเป็นคนดีมีศีลธรรม ไม่เหมือนคนที่ไม่มีศรัทธาอย่างในยุคปัจจุบัน เพราะคนเรา หากไม่มีศรัทธา ก็มักจะทำอะไรตามใจชอบโดยไม่คำนึงถึงศีลธรรม บ้านเมืองจึงเกิดความ วุ่นวายเสื่อมโทรมดังที่เห็นอยู่ในยุคปัจจุบัน

ถาม : วิธีที่จะให้คนรุ่นใหม่หันมาเชื่อเรื่องนรกสวรรค์โดยอ้างว่าพระพุทธเจ้าทรงตรัสนี้คงจะยากสักหน่อย เพราะคนรุ่นใหม่ยังเห็นเรื่อง"ศรัทธา" ว่าเป็นความมงายอยู่ด้วย น่าจะ ยังมีวิธีการอื่น ๆ ที่ใช้ได้ผลอีกใหม่ในการชักจูงให้คนกลัวบาปกลัวกรรมกันมากขึ้น

ตอบ : เราอาจจะใช้วิธี "ไม่ประมาท" ก็ได้

ถาม : วิธีนี้เราต้องปฏิบัติอย่างไร ?

ตอบ : ในเมื่อเรายังไม่รู้ชัดว่า นรกมีจริงหรือไม่จริง เราก็ไม่ประมาทไว้ก่อน คือ ตามหลักพุทธศาสนาท่านก็กล่าวไว้แล้วว่าหากเราทำความดี ผลแห่งกรรมคตินั้น ย่อมจะประจักษ์แก่ใจของเราในชีวิตนี้เอง คือมีความสุข ปิติ โสมนัส รื่นเริงบันเทิงใจ และ ที่นี้ในวันข้างหน้าหากเมื่อใดที่เราจะต้องตายไป เราก็มั่นใจได้โดยว่าหากมีนรก สวรรค์ขึ้นมามีจริงละก็ เราปลอดภัยแน่ ๆ เพราะเราทำความดีไว้มากมาย ที่นี้ถ้าหากว่า เราตายไปแล้ว เกิดนรกสวรรค์ไม่มีจริง ก็ยังถือว่าชีวิตของเราเท่าที่ได้ดำเนินมาก็ได้รับความสุขจากการทำความดี เป็นผลกำไรอย่างคุ้มค่าเรียบร้อยแล้ว ไม่ต้องเสียเวลาอะไร คิดได้อย่างนี้ ก็สบายใจ หายกังวล มีความมั่นใจในชีวิตมากขึ้น

ตรงกันข้ามกับคนประมาท ที่คิดว่านรกสวรรค์นั้นไม่เชื่อหรืออก ซาคินี้เกิดมา ขอกอบโกยทุกรูปแบบเอาไว้ก่อน ที่นี้ความชั่วที่เขาทำไว้เยอะแยะ ที่จริงมันก็ก่อให้เกิดผลร้ายแก่จิตใจของเขาทารุณมากพอแล้ว ต่อมาในยามเมื่อเขาตายไป ถ้ามันไม่มีนรก จริงๆ อย่างที่เขาว่าก็แล้วกัน ไป แต่ถ้าที่นี้มันเกิดมีนรกจริงๆ ขึ้นมา แล้วเขาจะทำอย่างไร จะกลับมาแก้ตัวใหม่ก็ไม่ได้อีกแล้ว และ ความทุกข์ที่ได้รับในนรกก็แสนจะทารุณ มันไม่คุ้มค่า เลยกับความสุขทางวัตถุเล็ก ๆ น้อย ๆ ในช่วงเวลาสั้น ๆ ที่ตัวเองได้รับในยามเมื่อมีชีวิตอยู่เลย

ถาม : ทำไมนรกมันน่ากลัวนักหรือ เหมือนกับที่เขียนตามผนัง โบสถ์หรือเปล่า

ตอบ : ความน่ากลัวของนรก ที่เขาเขียนตามผนัง โบสถ์ในสมัยโบราณ มันเป็นเรื่องของจินตนาการของศิลปิน แต่ในพระไตรปิฎกมีอยู่พระสูตรหนึ่งที่กล่าวไว้ในเชิงเปรียบเทียบให้เห็นถึงความน่ากลัวของนรก คือท่านพูดบรรยายไม่ไหวก็เลย ใช้วิธีเปรียบเทียบเอา

ถาม : ท่านเปรียบเทียบไว้อย่างไร

ตอบ : พระภิกษุรูปหนึ่งได้ถามถึงความน่ากลัวของนรกกับพระพุทธเจ้า ว่านรกมีความทุกข์แสนสาหัส เพียงไร พระพุทธองค์จึงขออนถามพระภิกษุรูปนั้นว่า คนเรากล้าโดนหกร้อยเล่มแทงทั่วร่างกาย ทุกเช้าเย็น ติดต่อกันเป็นเวลา ๓ วัน รวมเป็นหอก ๓๐๐ เล่ม เขาจะรู้สึกทุกข์สักเพียงไร

พระภิกษุรูปนั้นกล่าวตอบว่า อย่างว่าแต่หอก ๓๐๐ เล่มเลย แค่เล่มเดียวก็ทุกข์เจ็บปวดทรมานเจียนตายแล้ว จากนั้นพระพุทธองค์จึงได้ทรงหยิบก้อนหินก้อนขนาดฝ่ามือขึ้นมาก้อนหนึ่ง แล้วถามภิกษุรูปนั้นต่อไปว่า หากเธอเปรียบเทียบก้อนหินก้อนเท่าฝ่ามือนี้กับภูเขานิมาลัย (ขนาดสูงประมาณ 9000 เมตร) ที่อยู่เบื้องหลัง เธอว่ามันมีความแตกต่างกันสักเพียงไร

ภิกษุรูปนั้นกล่าวตอบว่า โอ! มันช่างแตกต่างกันมากมายมหาศาลอย่างที่เปรียบเทียบกัน ไม่ได้เลย พระพุทธองค์จึงตรัสอุปมาให้เห็นภาพทันทีว่า ความทุกข์ที่เกิดจากหอก๓๐๐ เล่มแทงตามร่างกาย เปรียบเสมือนกับขนาดก้อนหินที่ถืออยู่ในมือนี้ ส่วนความทุกข์ในนรกนั้นช่างใหญ่หลวง เปรียบเสมือนขนาดภูเขานิมาลัยที่ใหญ่โตมโหฬารที่ตั้งตระหง่านที่เบื้องหลังของเรา

จะเห็นได้ว่าพระพุทธองค์ท่านทรงใช้วิธีพูดเปรียบเทียบเพื่อให้เราจินตนาการให้เห็นความทุกข์ในนรกว่ามันช่างหนักหนาสาหัสเพียงไร ทุกข์แค่ไหนก็หนักภาพเองก็แล้วกัน

ถึงตรงนี้ก็เลยขอถามว่า ถึงเราจะไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์นี้ก็ตาม แต่เราจะยอมเสี่ยงหรือเปล่า เพราะถ้าหาก "นรก" มันเกิดมีจริงๆ ขึ้นมา การตคนรคนั้นก็ย่อมหมายถึงการที่เราหมดโอกาสที่จะกลับมาแก้ตัวเองใหม่อีกต่อไป ใช่หรือไม่ อีกทั้งเวลาของการที่ต้องได้รับความทุกข์ทรมานในนรกนั้น หากเราประกอบกรรมชั่วไว้เป็นอาฉิม ท่านว่าเวลาที่เรารับผลกรรมมันช่างยาวนานยิ่งนัก นรกบางขุมนั้นมีความยาวนานมากจนจินตนาการ แทบไม่ไหวเลยทีเดียว

ถาม : ระยะเวลาในนรกยาวนานแค่ไหน?

ตอบ : ท่านว่าขึ้นอยู่กับกรรม(การกระทำ)ของผู้นั้น ระยะเวลาคนนรกมีตั้งแต่ไม่กี่วัน (เช่น ในกรณีที่ทำความดีมานาน แต่เผชิญผลอสดีไปคิดชั่วก่อนตายเพียงแว็บเดียว) หนึ่งเดือน หนึ่งปี ร้อยปี พันปี แสนปี จนถึงบางคนที่ประกอบกรรมชั่วหนัก ๆ เช่น มีจิตอาฆาตในพระอริยเจ้า ท่านว่าต้องทนทุกข์ทรมานนรกที่มีระยะเวลายาวนานปีนับหลายล้าน ๆ ปี (จำนวนศูนย์ ๑๒๔ ตัว) เป็นต้นจะเห็นได้ว่ามันไม่คุ้มค่าเลยที่จะทำความชั่วเพียงเพื่อแลกกับความสุขทางวัตถุชั่วครั้งชั่วคราว ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่

ถาม : ถึงตรงนี้อยากให้สรุปสักหน่อยว่า คนรุ่นใหม่ควรมีทำอย่างไร เกี่ยวกับเรื่อง "นรกสวรรค์"

ตอบ : สรุปคือ ถ้ามีใครมาถามชาวพุทธว่า นรกสวรรค์มีจริงหรือไม่ ก็ตอบไปได้เลยว่า พระพุทธเจ้าสอนว่ามีจริง (ตามหลักฐานในพระไตรปิฎก) และถ้าหากเขาถามถึงความคิดเห็นส่วนตัวของเราว่าเชื่อในเรื่องนี้หรือเปล่า เราก็ตอบไปอย่างตรงไปตรงมาว่า "ยังไม่เชื่อ" เพราะเกิดมาไม่เคยเห็นสักที แต่ที่แน่ ๆ ก็ฉัน "ไม่ประมาท" คือ ฉันมีความมั่นใจในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องของตนเองว่า ถ้าหากมันเกิดมี"นรก" ขึ้นมาจริงๆละก็ สถานที่เช่นนั้นคงจะไม่ใช่ว่าจุดหมายปลายทางของชีวิตฉันอย่างแน่นอน